

АСИНЕТА

ПАНЕВРИТМИЯ

1935

Асинета.

ПАНЕВРИТМИЯ

1

ПЪРВИЯ ДЕНЬ НА ПРОЛЪТЪТА.

Първия день на пролътта,
Първия день на радостта,
Първия день на любовта
Носятъ сила и животъ (2)
И живогъ и животъ
Носятъ сила и животъ. (2)

И оживѣва и ни буди съсъ любовь;
Ставайте отъ снъ деца!
Пролътъ мила вече дойде.
Цѣлата природа пѣе;
Слънце топло вече грѣй.
Носи цвѣтя и плодове,
Носи пѣсни и игри.

Пълни всѣка тварь съсъ животъ.
Буди възторзи сладки въ духътъ.
Развеселява сърцата ни.
Грѣе, грѣй слънчице благодатно вече —
Цѣлува нежно цѣлата земя
И я окичва съ прелестни, безброй цвѣтя.

Звѣзди блѣскави брилянти
Свѣтли сказания мълвятъ.
Грѣе луната безспиръ лети
По своя пжть,
По небесна ширь.
И деньтъ пристига следъ нощта.
(2) { Любость и радость,
Сила и младость
Слънцето носи
И вдъхновява и възраства въ красота.

2

КРАСИВИЯТЪ ДЕНЬ (Сан-Зи).

Ето го ражда се красивий день!
Ето го слънцето къмъ нази грѣй!
Химни въ гората весело птиченце пѣй.
Ние играемъ по росни трѣви и цвѣтя.
Свѣтлата радостъ обилно въ живота ни грѣй,
Сила въ душата безспирно излива ни тя.

Ний планинитѣ обичаме —
Дивни Мусала възпѣваме.
При седмострунната арфа на Рила седимъ,
Мощното слънце посрещаме на ранина,
Чудни звезди и съзвездия въ небето следимъ.
И луната прекрасна въ небесната ширъ.

3

ЕВЕРА.

Слънцето грѣй, гали съ лжчи цвѣтенца и трѣви инасъ.
На ранина възторжено играемъ ний.
Въздухъ — благодать,
Птички хвъркатъ весело надъ насъ,
Природата сияе цѣла въ красота,
Росна трѣвица блѣснала въ елмазъ,
Цвѣтята лѣятъ ароматъ.

Слънцето грѣй праща веселие по цѣлата земя,
Цѣлиятъ миръ събужда, вика съсъ любовь,
Влива ни животъ,
Дава радостъ, миръ и красота.
Залѣзва то, но вѣчно се явява пакъ.
Блѣсти, изпраща жива свѣтлина —
Служителъ милъ на Благъ баща.

4

СКАЧАНЕ.

Нагоре да полетимъ!
Къмъ безкрайния просторъ.
Миръ любовь и свѣтлина!
Вѣчно пѣемъ въ красота
И носиме мждростъта.

5
ТЪКАНЕ.

Всѣки день, всѣки часъ, всѣкоя минута
Ний сновемъ и тъчемъ най-красиви мисли.
И животъ святъ и чистъ
Въ нашій домъ посѣваме.
Нека миръ и любовъ въ сърца ни да царува.
Доброта, милосердие въ нами да живѣй,
Свѣтълъ день и веселие безспиръ да грѣй.

Цвѣтенцата ароматъ сладостень пилѣятъ.
Птичките въ небесна ширъ
Чуруликатъ, пѣятъ.
И дъждеца ромоли
Надъ ниви и ливади.

Тѣй и ний всѣки день,
Всѣкоя минута
Ще растемъ въ разумността,
Богу да послужимъ
И въ душиѣ си красиви мисли
Ние да втъчемъ.

6
МИСЛИ.

Мисли, право мисли (2)
Свещени мисли за живота ти крепи (2)
Крепи, крепи, крепи, } (2)
Свещени мисли за живота ти крепи

7 У.

АУМЪ.

Аумъ, Аумъ, Аумъ, Аумъ, Аумъ, Ау-менъ. (5)

8 У.

ИЗГРѢВА СЛЪНЦЕТО.

Изгрѣва слънцето, праща свѣтлина, } (2)
Носи радостъ за живота тя.
Сила жива изворна течуца (4)
Зунъ ме зунъ, зунъ ме зунъ, } (2)
Биномъ томето. У.

КВАДРАТЪТЪ.

Слънцето грѣй, трепти зората въ животъ и любовь!
 Трепти зората грѣйнала въ брилянтени лжчи.
 Всичко днесъ пѣй,
 Всичко днесъ сладко-гласно пѣй;
 За Божий день,
 За новий свѣтъль Божий день,
 За радость нова, що въ сърцата ни безспиръ той лѣй.

10

МАДНЕСТО-ЕЛЕГАНТО и ВИВЕНДО.

Всѣка сутринь предъ зори
 Слънцето посрещаме,
 Лжчи, въздухъ и роса } (2)
 Радватъ нашитѣ сърца. }

Вдъхновени мисли
 Да потекатъ.
 И красиви чувства
 Да растатъ.
 Нека да просвѣтне
 Лицето ми
 И да се весели сърцето ми.

О, водице, жива ти,
 Влѣзъ измий душата ми! } (2)
 И ти слънчице безспиръ }
 Грѣй въ нашия животъ. }

11

ПОБЕНДАВАНЕ (Форсимо).

Деньтъ пристига следъ нощта
 И радость иде следъ скръбта.
 Вървие ний по свѣтлий пжтъ
 Прегради нѣма да ни спрѣтъ.

Ликъ природенъ се разкрива
 И зора се зазорява,
 Свѣтлината сладка жива
 Въвъ душата ми огрѣва.

О, Ти Боже, творче мой,
О, Ти Царь надъ вси царе,
Само съсъ Тебъ е най-добре
И само въ Тебе миръ, покой.

Ний се отъ мжки не боимъ
И пречкитѣ ще победимъ.
Ний превъзмогваме беди,
Щомъ нашъ водачъ Си Боже Ти. } (2)

12

РАДОСТЪТА НА ЗЕМЯТА (Люлѣно).

Ликува цѣлата земя,
Весели се отъ сърце.
И тича тя по своя пжть,
Като девица възлюбленна.

Тя жадува слънцето
И къмъ него се стреми
То я милва отъ далечъ
И целува я съ лжчи.

Тя се радва и му пѣй:
О, слънце, на живота мой!
Лета, лета къмъ тебе непрестанно
И пълна съ радостъ.

Рѣки текатъ,
Извори бликатъ чисти,
Върхове бѣлоснѣжни,
Въвъ розови сияния
Обливатъ изобилно
Съ милувки нежни.

13

БАЛЕТИ.

I.

Колко приятно
Птиченце пѣе
И благодатно
Слънцето грѣй.
Росни ливадитѣ,
Свежи полянитѣ; } (2)
Играемъ ний и пѣемъ въ ранина.

Живота е красивъ и изобилень,
Че Богъ надъ нази гледа милостивъ. } (2)

А следъ игри и
Пѣсни красиви
Ние работимъ
Въ нашитѣ ниви.
И ги посѣваме,
Съ семе избрано
Да никне мъдрость, истина, любовь.

И дребенъ дъждъ — роса
Ще ги полѣе
И слънце живо ще ги възрасти. } (2)

II.

Всѣкий хубавъ Божий день
Дишамъ радостъ и животъ.
И ликътъ ми е засмѣнъ,
Че обича менъ Господъ.

Слънчицето съсъ любовь
Милва моето лице
И гласътъ любимъ Христовъ
Шепне въ моето сърце:

Крепка, смѣла ти живѣй
И помагай на свѣта!
Съ пѣсни радостни възпѣй
Ти на Бога любовта —
Нашъ Баща любимъ и святъ,
И на вси души познатъ.

III.

Колко съмъ доволна,
Че ме Господъ люби, } (2)
Мъдростта Му дава
Знание богатство.

Че съмъ жива, здрава;
Весело си пѣя,
Трудя се работя,
Богу се надѣя.

Сутринъ рано ставамъ,
Слънцето посрещамъ,
То ме благославя
И животъ ми дава.

Въздухъ дишамъ благодать,
Радостна отивамъ за дома,
Цѣлата природа съ мене пѣй,
Слънцето ме живо грѣй.

Природата ме обича,
И въ живота ми помага,
Грижи се за мене всѣки часъ
И ме мждро поучава:

Работи, учи, време не губи.
Време не пилѣй, скѣпъ животъ пази.
Той е Божий даръ и незамѣнимъ
Ти добре пази го всѣки часъ.

Ходи, ходи, ходи за водата ходи
Презъ рѣчица бистра
По пжтека чиста.

О, водице, сладка, жива,
Носишъ ти живота новъ.
Тебъ обичамъ, тебе любя,
Тебе търся всѣкий часъ.

По ливади и градини
Непрестанно тичашъ ти.
Тѣй презъ всичкитѣ години
Бѣгай, тичай и лети.

Колко съмъ доволна,
Че ме Господъ любя,
Мждростъта Му дава } (2)
Знание, богатство.

Че съмъ жива здрава;
Весело си пѣя,
Трудя се работя,
Богу се надѣя. } (2)

Сутринъ рано ставамъ,
Слънцето посрещамъ,
То ме благославя
И животъ ми дава. } (2)

IV.

Стъпка по стъпка
Ходиме ний
Напредъ въвъ Божията любовъ,
Чертаемъ свѣтли бжднини,
Животъ ни чака хубавъ, новъ.

Всички прегради преодоляваме,
Щомъ Божий духъ живѣе въ насъ.
Трудимъ се, работимъ, учимъ се пѣеме,
Благодариме всѣки часъ.

Напредъ безспирно ще вървимъ,
Свѣтътъ съ добро ще победимъ.
Животъ предъ насъ е хубавъ, новъ,
Съсъ мъдростъ, Истина, любовъ.

Пжтека свѣтла се разкрива
И нова свѣтлина.
Надъ нази мило слънце грѣй,
И птиченце си пѣй,
Цвѣтя ухалятъ, зрѣятъ плодове
Всичко расте, живѣй.
Радва се цѣлий миръ.

Въздуха е благодатъ,
Вредомъ чудна красота,
Извори бликатъ — чиста вода,
Бистра роса
Всѣко листо краси.

ИЗГРЪВЪ (Пентограма).

Ето вече идемъ ний, свѣтозарни лжи,
 Царски даръ носимъ благъ!
 Радость и миръ за вси,
 Свѣтлина и жива красота,
 Свобода за всичкитѣ разумни души.
 Ний сме слънчеви лжи на любовта дошли въ свѣта
 Зло да победимъ, миръ да въдворимъ.
 Съ благость и свѣтлина, съ нежна любовь
 Новъ животъ на милостта въ свѣта да въдворимъ.

Прибавка къмъ стр. 9 следъ стиха:

„Ти добре пази го всѣки часъ.“

А подиръ игритѣ
 Ще отида да работя,
 Време да не губя,
 Доръ въ небето слънце грѣе.

Хай напредъ едно, две, три
 Съ бодри стѣпки ти ходи.
 Още малко ние тукъ
 Ще си поиграеме сега.

Следва стиха: „Ходи, ходи...“

П Ъ С Н И

ХИМНЪ НА ВЕЛИКАТА ДУША.

Грѣ слънцето,
Свѣтло е навсѣкжде,
Обвита е земята съ топла дрѣха.
Събужда всичко живо
Тече водата,
Расте тревата,
Свежестъ лѣха навсѣде.
Всичко се движи
Пълзи и лази;
Хвъркатъ птицитѣ,
Бѣгатъ сърнитѣ,
Вѣе вѣтѣра,
А човѣкътъ стои и мисли що да прави.
Чува се радостната пѣсень:
„Великъ си Ти, Господи!
Велики сж Твоитѣ дѣла,
Велико е Името Ти
Надъ всичко!
Ти царишъ
Въ сила и животъ,
Въ знание, мъдростъ,
Истина, любовъ.

БЕРШИД-БА.

Бѣ нѣкога тъменъ свѣта —
Скрѣбъ и тегота въ мойта душа.
И въ сърцето ми
Бѣ страшна нощѣта.

Но въ тъмний мракъ
Слънчеви ликъ се яви —
Първа свѣтлина,
И очерта въ мигъ
Всичко красиво и добро
На тозъ Божественъ
И радостенъ новъ животъ.

Изпълни той моята свѣтла душа
Съ мъдростъ и любовъ.
Отъ изтокъ изгрѣя
Спасителна звезда
И вдѣхновение душа ми озари.

ПРОЛѢТЬТА ПРИСТИГА.

Ето пристига чудната пролѣтъ,
Слънцето изгрѣва.
Всичко се буди, расте,
Живѣе и се радва
И благодари на Бога.
Пролѣтъ, пролѣтъ е дошла!

Птиченце въ небето
Сладко чурулика,
Слънцето приветно
Цѣлий миръ облива
Съ радостъ и любовъ.

Тържествува цѣлий миръ
И благодари на Бога.
Пролѣтъ, пролѣтъ е дошла.

Птиченце въ небето
Сладко чурулика,
Слънцето приветно
Цѣлий миръ облива
Съ радостъ и любовъ.

Изворче блика, поточе пѣе,
Шума се развива.
Дивна природа изпраща
Въ цѣлий свѣтъ велика радостъ,
И човѣка насърчава,
Пълни съсъ надежди тя.

Че като се труди,
Пѣе и работи,
Въ пѣтя ще успѣва
И ще жъне сладки, зрѣли плодове

Смѣло, смѣло, о, душа!
Все така напредъ въ победа,
Свойта цель ще стигнешъ ти.

Само кой се труди,
Пѣе и работи,
Въ пжтя ще успѣва
И ще жъне сладки, зрѣли плодове.

Смѣло, смѣло, о, душа!
Все така напредъ въ победа,
Свойта цель ще стигнешъ ти.

ПЪСЕНЬ НА МАЛКАТА БУБУЛЕЧКА.

Мене роди Богъ съсъ любовь
И озари съсъ живота новъ.
Едвамъ, едвамъ расте
И зрѣе ми душата,
Но ето вечъ, вървя нагоре,
Слънцето где блѣсти.
Ще видя туй,
Душата ми що люби и копней.

Тѣй бубулечката шепти
И се стреми
По нанагорния пжть
И пречкитѣ една следъ друга побеждава.
Безброй скали, поля, долини
Смѣло преминава
И все напредъ
Се тя къмъ върха възвисява.

Тѣй вѣкове безброй летятъ
И времето я преобразява.
И ето вечъ порастна тя девица мила —
Чиста роса — душа красива,
Творение на Бога.
Разлива миръ
И нежна радость по свѣта.
